

Forfatter: Ewald, Johannes

Titel: Udrag fra Levnet og Meeninger (DK)

Citation: Ewald, Johannes: "Herr Panthakaks Historie og Meeninger", i Ewald, Johannes: *Herr Panthakaks Historie og Meeninger*, udg. af Johnny Kondrup , Det Danske Sprog- og Litteraturselskab, Borgen, i samarbejde med Nyt Dansk Litteraturselskab, cop. 1988, s. 82. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-ewald01dkval-shoot-idm140540297658992.pdf> (tilgået 25. april 2024)

Anvendt udgave: Herr Panthakaks Historie og Meeninger

Jeg kom hjem, spiiste, drak, spillede og sov, som de andre Dage; uden at lade mig i det ringeste mærke med, hvor jeg havde været, eller, hvad min Hensigt var - Heller spurgte min Broder mig ikke derom - Dette bestyrker mig i min Formodning; at han virkelig ikke har handlet saa ærlig imod mig, som jeg imod ham - Uden Tvivl har han i det mindste haabet at dysse mig i Søvn, til jeg blev fanget i Reden; og saaledes at tvinge mig til at vende tilbage med ham - Hans Venlighed var i al denne Tid overdreven. Det har desuden altid været mig en naturlig Svaghed, mit i min største Activitet; i de mig meest magtpaaliggende Forretninger, og i dem jeg havde begyndt med den største Heede, at blive hængende og glemme alting ved en god 83 Pleye, et got Glas Viin, og et got Selskab - Min Broder kunde let kjende denne Feyl hos mig - Og dersom jeg ikke i den ovenomtalte Morgentrette, var blevet saa opbragt og saavel underrettet om den overhængende Fare som jeg blev, saa var jeg dengang efter al Anseelse virkelig bleven fanget - Min Broder kunde haabe, at jeg af min naturlige Letsindighed havde glemt dette; og det loed, som om han haabede det - Vist er det, at vor Vert, med den største Beredvillighed og Høflighed, i de faae Dage, som jeg endnu opholdt mig i Hamburg, loed os tilkomme alt det sædvanlige - Og det var vist ingen smaae Ting - Vi spiiste daglig intet mindre, end sex Retter Mad, og levede overalt paa lige Foed med den beste Holsteenske Adel, som vi den korte Tid nød den Ære at omgaaes med - Verten havde, som jeg oventil erindrede, allerede engang havt os mistænkte - Og sandt at sige kunde han ikke vel andet end mistænke os - Men hvad havde da hævet denne Mistanke? - Hvorved var han paa nye blevet saa høflig? - Dette synes at forudsætte; at min Broder mig uafvidende havde aabenbaret ham det heele Sammenhæng - Hvorledes det var, saa talte ingen til mig om den Sag; og jeg fandt det mig meget ubeleiligt og ufor nødvendent at undersøge den nøyere - Jeg formodede deres Hensigter, men jeg vidste mine; og jeg loed mig det smage ret vel; i den Tanke, at enten man vilde lokke eller blot forstrække mig dermed, kunde min Stiffader, naar jeg var borte betale min Regning af min Fædrene-Arv -